

[Undervisningsministeren.]

afvise den med, at nu lige i denne måned finder man ikke tidspunktet heldigt. Det er nemlig i virkeligheden blot en retfærdighedshandling, vi foretager, noget, som har sin rod helt tilbage, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen pegede på, i de strenge år, hele nationen gennemlevede.

Jeg takker det ærede medlem for den tilslutning, som blev givet til selve lovforslaget. Jeg må jo indrømme, at det havde i og for sig for mig været en glæde, om jeg med hensyn til de større kommuner havde kunnet udvide rammerne, men det er en kendt ting, at der er et finansielt hensyn at tage, og at man må se i øjnene, at en sådan udvidelse nærmest ville have karakter af en udligning i forholdet mellem stat og kommune, som i sine virkninger ville strække sig udover de simple biblioteksmæssige rammer. Jeg skal ikke nægte, at jeg for mit eget vedkommende havde været glad ved at kunne gå noget videre, men på den anden side står jeg inde for lovforslaget, som det er udformet, og jeg tror ikke, man skal regne med, at vi kan komme synderligt videre i denne omgang.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Marius Buhl for den overordentlig velvillige tone i det, jeg vil kalde første afsnit af hans tale, hvor det ærede medlem var inde på, at det, som det gjaldt om, var at afhjælpe bibliotekernes misère, som det ærede medlem betegnede stillingen, og jeg tror, at det er det rigtige udtryk. Den hænger sammen med det, jeg før omtalte, de stigende priser og det uhyre stærke slid, der er gået på vore bogsamlinger. Jeg forstod på det ærede medlem, at han fandt det dårligt for nationen, hvis man indledede en nedskæring netop på et kulturelt område som dette. Denne udtalelse takker jeg det ærede medlem for.

Her vil jeg benytte lejligheden til — det er rimeligt, da jeg er ved det — til omvendt at sige, at det er med beklagelse, jeg har mødt en anden betragtning fra det konservative parti. Jeg havde ventet det fra retsstatspartiet, fordi man der rent principielt overfor kulturelle opgaver har et særstandpunkt, men jeg havde ikke ventet det fra det konservative parti. Jeg har ganske vist set i den konservative presse, at bladene har givet ligesom nogle varsler om, at man finder det rigtigt at markere den ændrede

finansielle stilling overfor netop dette lovforslag, og det vil jeg dybt beklage, for da jeg fremsatte lovforslaget i foråret, havde det trukket ud på grund af de forhandlinger, som vore sagkyndige medarbejdere i ministeriet førte dels med de kommunale organisationer, dels med biblioteksforeningen, så jeg kunne ikke komme igennem med det, jeg nåede kun lige at fremsætte det. I denne forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem fru Petra Petersen, at jeg har kun ændret datoen, for når jeg fremsatte lovforslaget så sent i forrige samling, som jeg gjorde, kunne jeg jo ikke regne med, at det kunne gennemføres. Det bliver altså forsinket, og jeg vil ganske overordentligt beklage, hvis denne forsinkelse skulle komme et helt folkeligt, kulturelt område som dette til skade, fordi vi nu har passeret devalueringen.

Jeg må forstå det ærede medlem hr. Karl Olsen sådan, at det skulle være den 18. september, der skulle skabe et skel. Skulle hele dette område, som det ærede medlem hr. Marius Buhl med rette kaldte en misère, pludselig unddrages fra den adjustering, som har fundet sted på en hel række af de andre kulturelle områder? Jeg synes, det ville være en virkelig uretfærdighed, vendt imod et folkeligt arbejde, hvis betydning ellers fra alle sider i rigsdagen fremhæves og lovprises. Jeg synes, jeg må have lov at give udtryk for, at det argument var en virkelig skuffelse for mig, og det skulle glæde mig, om man under udvalgsbehandlingen, ved nøjere at se på biblioteksvæsenets stilling i sammenligning med hele den øvrige række af kulturelle områder, måske kunne bevæge det konservative parti til at ændre den opfattelse, at vi kan begynde nedskæringen med at skære ned på bibliotekerne. Jeg kan måske i denne sammenhæng sige, at når det ærede medlem hr. Karl Olsen tilføjede, at det ville forekomme ham heldigt, om jeg gjorde skridt til at få udarbejdet en oversigt over hele den række af kulturelle institutioner, som vi har indenfor undervisningsministeriet, så vi kunne få en slags plan over disse institutioners behov indenfor en vis årrække — det ærede medlem antydede 5 eller 10 år —, ville dette være mig meget kærkomment, fordi det jo ikke er ukendt, at samtidig med, at det er ligesom nedskæringskniven nu for første